

1912

butlletí informatiu
octubre 2010

Agrupació Excursionista “Catalunya”

Cinque Torri, Dolomites 2010 (foto: Xavi Diez)

Sopar senderisme (foto: Jordi Romagosa)

DIFUSIÓ DE L'AGRUPA

ÉS FEINA DE TOTS

L'últim terç de l'any, està carregat d'activitats que culminaran amb el clàssic sopar de Nadal que, com cada any, organitza la secció de cultura.

Amb

el programa pràcticament complet ara ens toca als socis participar i portar la nostra senyera a tots els racons de Catalunya enarborant la bandera del **100tenari**.

El president ens convida insistentment, amb l'exemple, que difonguem l'Entitat i una de les fórmules és portar el nostre escut a les motxilles i solapes. Segur que no seran pocs els qui ens preguntaran què representa i aquest serà el moment d'explicar qui i des de quan som.

Si no disposem d'ensenyas, a la secretaria ens la facilitaràn. És un esforç molt petit però que ens donarà grans resultats.

Som més de mig miler de socis i això ja ens converteix en una entitat amb pes i això s'ha d'aprofitar.

Participar en les activitats i mostrar d'on som eixamplarà el nostre camí cap al **100tenari**.

Pensem que 100 anys d'activitats són una gran motxilla que hem de mostrar. Col·laborar en la difusió de l'Agrupada és feina de tots.

Pensem que 100 anys d'activitats són una gran motxilla que hem de mostrar

Í N D E X

3 EDITORIAL: Difusió de l'Agrupada

4 CAIAC: Volta a Menorca

7 CAIAC: 15 dies a Groenlàndia

9 MOMENTS: Arribar a l'Univers

10 GLACERA: Stage a Dolomites

13 MUNTANYA: La Dôme de Nieve

14 INFANTIL: Nou curs

AGENDA D'ACTIVITATS:

14 Calendari Infantil

15 Conèixer els ocells de Catalunya

16 Calendari OCTUBRE; Concurs fotografia

17 Calendari NOVEMBRE; Calendari Muntanya

18 MUNTANYA: Campament tardor

19 GLACERA: Noruega; BTT: Caucas

20 SENDERISME: Olot-volcà Santa Margarida

21 MUNTANYA: fotografies campament estiu

22 MUNTANYA: Petretxema

26 A.E.C.: Premis a la qualitat

27 MUNTANYA: Sant Jeroni

30 A.E.C.: Diversos

SÍ, HO HEM ACONSEGUIT!!

La secció de caiacs de l'Agrupada ha donat la volta a l'illa de Menorca del 13 al 22 d'agost

Han estat un total real de 203 km, 8 dies de ruta, moltes hores de rem i un cúmul d'emocions inoblidables...

Tot va començar amb una frase engrescadora d'en Santi:

I tant que ho podeu fer!...

i així es va iniciar l'aventura.

Exercicis matinals d'escalfament (foto: Sònia Celades)

Una amalgama ben curiosa. Ens vàrem agrupar en 4 famílies per facilitar les tasques de proveïment: els Rodríguez (Laura, Anna i Santi), els Thorson (Guillem, Montse i Leif), els Gasull (Laia, Albert, Montse, Joan i Sònia) i els "Tutifrutí" —nom atribuït pels menuts de la colla atès que hi havia molts cognoms— (Cristina, Emma, Ferran, Marta, Alejandro, Xavier, Carol i Evaristo).

El preparatiu complicats, però la il·lusió pel repte, ho va facilitar força (us imagineu empaquetar tot el necessari per ser autònoms 10 dies en farcells de soldat de 22 x 75 cm? Uff! Sí, sí, estressant, però assolible. Tres

reunions prèvies, a mans dels entesos de l'Agrupada, van marcar-nos el nord i la paciència tot anar fent bosses i bossetes estanques ens varen dur a la terminal de Balearia el dia 12 d'agost a la tarda per lliurar el material al cotxe i remolc que duia els caiacs i acomiadar la part del grup que viatjava cap a Menorca en vaixell, la resta s'hi sumaria l'endemà després d'uns 30 minuts de vol.

Partiren 14 caiacs, finalment ben carregats, del Portet d'en Pons a Biniancolla (sota l'atenta mirada dels veïns, que estudiaven encuriosits les maniobres des de quarts de nou fins quarts d'una que vàrem partir sota el xiulet d'un intimidador vent de nord),

per arribar-hi 9 dies més tard més morenos, cansats, salats, afamats per menjar qualsevol cosa no enllaunada o empaquetada i molt, molt satisfets.

Menorca viscuda a ran d'aigua, dins del petit caiac ha estat impressionant. Quan et sents menut i un xic indefens canvia la visió de les coses: tan propers tot es viu més intens.

S'illa és tan diferent de nord a sud, d'est a oest, cada milla t'oferia noves sorpreses: les roques de tots colors, des del blanc intens al negre més profund o el vermell ferrós... no només et feia intuir els orígens geològics, sinó més aviat somiar per la provocació de les seves capritxoses formes. Si li sumem el nostre mediterrani camaleònic, que a tota hora canviava de colors, el resultat era excitant i relaxant

a l'hora: gris platejat, blau turquesa, blau intens, amb pinzellades daurades a s'hora baixa... I això sí, sempre ple de vida: tan sincera i transparent se'ns ha mostrat "s'aigo" (l'aigua en boca dels menorquins) que hem vist forces habitants marins: meduses (en vàrem comptar més de 600!), peixos voladors, crancs, estrelles, anemones, posidònies... I també, val a dir, que des de la costa altres animals ens miraven recelosos: cabres, gavines, aguilots, cormorans i algun altre turista que s'acostava per saber com ens ho fèiem per dormir, menjar, dutxar-nos, per què dúiem la placa solar...

És curiós, ben aviat el grup es va harmonitzar naturalment: els bioritmes personals interactuant: uns donant preses i d'altres "apianant", fins aconseguir que mirant al cel sabíem si era hora de sortir, d'esperar, descansar o cantar el pin pam sota les espurnes titil·lants dels estels de les nits vora la mar acompanyats pel clàssic cremat i fins i tot veure els espectacles de pallasos i titelles a mans dels artistes del grup... En ruta el silenci només destor-

bat pel vent, les ones amb el seu diàleg misteriós amb el litoral i el rítmic paladeig dels nostres remes i alguna que d'altre melodia entonada pel menuts de la colla o instruccions de reagrupament o com fer la ferradura per remar més eficientment...

Gràcies als monitors la ruta ha estat un èxit: el càlcul d'hores de rem i descans d'acord la previsió del temps, les parades, les cales on pernoctar. A ells els volem agrair la seva dedicació. Tot i que a partir d'ara els *"No, no, si només són 20 minuts"*, *"però si al girar aquest cap ja no hi hauran ones"* i similars, s'assimilaran amb certes reserves... sí que t'he de dir però que confiarem novament en qualsevol nova proposició d'aquesta meravellosa secció: on ens portes ara Santi??

Finalment agrair immensament el suport de terra dels nostres ambaixadors menorquins en Jacky, John i Maite (dels quals, a més, alguna cosa hem après dels seu dolç ratllar...) d'en Xavi, Anna i fills, dels partes meteorològics, la Maria Teresa i de l'incondicional suport d'en Robert. A tots vosaltres moltes gràcies pel vostre somriure, tan reconfortant, quan t'apropes a terra cansat després d'unes quantes hores a mar.

Sònia Celades

Belles Arts Ferran

PINTURA ARTÍSTICA / MANUALITATS / DIBUIX TÈCNIC
AEROGRAFIA / CERÀMICA / ESCULTURA

Carrer Ferran, 39
08002 BARCELONA

☎ Telèfon i fax
93 302 38 98

15 dies a GROENLÀNDIA

Aquest és el meu tercer estiu solcant els mars en un caiac, una aventura que va començar a Finlàndia l'estiu del 2008. L'origen de la meva afició té nom: Santiago Rodríguez, en Santi per a tots nosaltres.

Un bany "refrescant" amb icebergs (foto: Miquel Vives)

De la mateixa manera, el culpable de que jo arribés un 14 d'agost a Narsarsuaq (Sud de Groenlàndia) és en Santi, a qui mai li podré agrair prou que m'empenyés a una aventura que en un principi em semblava difícil i una mica perillosa, res més lluny de la realitat.

El fet que els meus guies havien de ser Xavier Knorr, a qui vaig conèixer a Peníscola, i Isma, amb el qual vaig navegar per les illes Allande, em van fer prendre la decisió d'arribar a l'illa més gran del món. "Pensat i Fet" (com diem els valencians), el 13 d'agost vaig partir amb na Rocío i en Miguel, de l'Agrupació, rumb a Islàndia, escala

necessària per arribar a Groenlàndia.

Tot a Groenlàndia és diferent, des del seu petit aeroport en el que sembla haver-s'hi detingut el temps, fins el seu mar quallat d'icebergs, que per aquesta aficionada al caiac ha estat el més impressionant.

L'arribada a Narsaq, on hi ha els hangars amb els caiacs va ser en una zòdiac immensa que et permetia endevinar tot el que anaves a veure en aquesta travessia per l'Àrtic.

Els dies de preparació de la travessa a Narsaq van ser degudament amanits al final de la jornada amb aquesta medicina que prepara artesanalment en Santi per a tots els caiaquistes, el seu aiguardent de

brisa medicinal que havia arribat degudament amagat a les motxilles de'n Miguel, Rocío i la meva des de l'aeroport del Prat.

Després de comprimir tot el nostre equipatge, estris, menjar, tenda i sac de dormir en aquests diminuts "tambutxos", que en els caiacs dobles són el doble de petits, salpem cap a la nostra aventura àrtica, travessant l'illa de Tuqtuttoq, per arribar al capdavant de la glacera, caminar pel gran inlandsis, descansar al campament de Fletanes i tornar a Narsaq envoltant l'illa de l'Orella.

Molt al contrari del que pugui semblar, la navegació a Groenlàndia és més senzilla que en el nostre càlid Mediterrani, o bé vam tenir sort i algun gran esperit, "Kivitok", com allà en diuen, va tenir cura de nosaltres protegint-nos del vent i de les pluges, que a penes van aparèixer en els catorze dies de navegació. Vam tenir l'oportunitat de banyar-nos en una platgeta amb un sol esplèndid, només la presència d'un gran iceberg darrere nostre feia sospitar que no estàvem al Carib.

Xavier, el nostre guia, ens va transmetre el seu amor per aquesta terra inhòspita i alhora amable, que va descobrir fa vuit anys. Amb les seves xerrades ens hem acostat a la cultura inuit i també a la viking.

Hem pogut veure foques, marsoptes, guineus, caribús, només ens ha faltat albirar una balena, però sempre cal deixar una cosa que serveixi d'excusa per a tornar.

El meu gran somni de veure una aurora boreal es va complir, encara que com totes les coses que mereixen la pena, es va fer esperar. La primera oportunitat va arribar en format blanc i negre, i no va agradar molt al grup per la qual cosa vam haver d'esperar una mica fins que una nit amb els crits d'Aurora! Vam sortir tots de les tendes

Fora groenlandesa (foto: Miquel Vives)

per contemplar com el cel era recorregut per uns núvols dansaires de color verd brillant amb espurnes morades i grogues. I aquesta aurora verd sí que va deixar satisfet el grup.

El més fascinant de navegar a Groenlàndia és el fet de fer-ho entre icebergs i de vegades sobre gel. No et canses de veure'ls, cada un és diferent, n'hi ha de tots els colors, des del blanc al verd maragda, passant pel blau intens, i les seves formes són capritxoses. L'única precaució és no acostar-t'hi, donada la seva inestabilitat, fet que comprovem diverses vegades, veient i escoltant com queien, es submergien, emergien i desapareixien o canviaven de mida i forma.

Dormir davant de la glacera va ser una altra de les experiències màgiques, escoltant el soroll del gel al trencar i veient sortir el sol per l'inlandsis.

Podria escriure pàgines i pàgines intentant explicar la meva aventura àrtica, però no podria descriure l'ambient de companyonia que va sorgir del fred, convertint cada minut, cada hora, en una experiència irreplicable. Gràcies Rocío, Miquel, Alfonso (el sevillà), Iciar, Alfonso (el madrileny), Noèlia, Ferran, Xavier, Ivan, Xavier i Isma per aquests moments inoblidables que portaré sempre amb mi.

Esther Nieto

ARRIBAR A L'UNIVERS

Diu Silesius:

"Cada gota es converteix en mar quan arriba al mar"

Personalment jo crec que una vegada vaig arribar a l'Univers i vaig ser conscientment Univers. Jo deuria tenir 21 ó 22 anys, era a l'estany Gran de Carançà, a la nit, amb una estelada magnífica i un xic de lassitud pel cansament de la jornada de muntanya. Fèiem bivac i per tant res no destorbava la contemplació del cel a la nit. Vaig sentir com jo viatjava amb l'Univers a través de l'Univers, jo n'era un element més de la immensitat estel·lar, l'Univers era a dins meu, vaig sentir-me integrat en l'harmonia grandiosa i immutable del cosmos, vaig entendre'l. És un estat de gran placidesa i benaurança. Avui ha esdevingut un bon lloc de recer; mai més he aconseguit aquell estat, però em fa bé acostar-m'hi. Ara, quan a Port del Comte, amb el telescopi, miro la Lluna, o Saturn o localitzo alguna nebulosa i m'hi puc estar una bona estona mirant, o simplement contemplo, sense saber què, alguna regió d'aquest meravellós cel que ens envolta, en treure l'ull m'adono que retorno d'algun lloc de recer, on se m'asserena l'ànima, simplement, retorno a un exili.

Jordi Romagosa (soci 1224)

Cim Pelmo (foto: Xavi Díez)

La realització de l'esmentat "stage" va estar penjant d'un fil ja que a finals de juny hi havia tres persones apuntades (Asun, Ester i Ramon) i si no hi havia una quarta més, es va plantejar de suspendre-ho. Finalment va aparèixer Mª Carmen a última hora i vam poder concretar la logística necessària, amb Fernando, que va ser l'altre instructor que va venir.

Vam optar per estatjar-nos al càmping Civetta a Pecol / Zoldo Alto, entre el "Pelmo" i la Civetta, el mateix que va utilitzar l'Agrupada al Campament del 2003. Les instal·lacions han millorat una mica més.

Faré una breu relació de les activitats efectuades

2 d'Agost: CINQUE TORRI

Després de l'atzarós viatge vam decidir una activitat inicial 'suau' escalant les vies normals de la Torre Quarta Bassa (amb variant d'entrada de IV +) i de la Torre Quarta Alta.

3 d'Agost: SASS DI STRIA (Sector de vies esportives)

Es va llevar el dia plujós i aprofitem el matí per fer el turista per Cortina d'Ampezzo, amb visita obligada al monument d'Angelo Dibona i recorre-

gut per botigues d'esport i llibreries. Casualitats de la vida, en veure que s'havia reeditat una guia de "les millors escalades de Dolomites" i en la que la portada hi teníem la foto de les vies que havíem ascendit el dia anterior.

A la tarda vam aprofitar per fer pràctiques a les vies esportives del peu del Sass di Stria, molt a prop de la carretera entre el Passo Falzàrego i el Passo Valparola. Almenys ens vam poder treure una mica el "mono"...

4 d'Agost: PIZ CIAVAZES - VIA DEL TORSO (o DELLA RAMPA)

Aquesta és una d'aquelles vies "obligades", que ja havia pujat en dues visites anteriors i que per descomptat que val la pena, per la seva lògica i bonic itinerari per a practicar la ubicació de tot tipus de ginys: Encastadors, friends, aliens, etc. Les reunions estan instal·lades amb claus cimentats i en els llargs trobarem algun clau més, així com algun encastador abandonat ('clavat'). El descens és un altre dels valors "afegits" d'aquesta via, per la Cengia dei Camosci: es tracta d'un sender enmig de la "tàpia", que no arriba a ser tan estret com la falsa feixa de la Paret de les Bagasses, però amb altres ingredients com l'haver d'anar amb compte de no trepitjar edelweiss o passar un petit túnel assegurat amb cables. Finalment amb una petita remuntada i amb

dos curts ràpels (o desgrimpada si s'és "valent") arribarem a la canal de descens de la III Torre del Sella que ens condueix al Passo Sella.

6 d'Agost: TORRE PICCOLA DE FALZAREGO - SPIGOLO COMICI

Després d'un dia sencer de pluja i encara amb un pronòstic no massa bo, vam optar a aquesta via amb un accés ràpid 20/30 minuts i que en cas de pluja té retirada no gaire complicada. Després de fer mitja via i quan ja estàvem en el fil de l'esperó la pluja ens va fer abandonar, per sort amb un curt ràpel de 20m des d'un clau 'cimentat' solucionem l'assumpte. Com sol passar sempre, en arribar al cotxe va parar de ploure, però ja estàvem "xops".

7 d'Agost: SASS DI STRIA SPIGOLO SUD

Es tracta d'una altra d'aquestes vies súper-freqüentades però que l'elegància del seu recorregut i l'entorn en què es desenvolupa, justifiquen la seva ascensió. El descens és un altre

aspecte interessant, ja que recorre les nombroses trinxeres excavades per italians i austríacs durant la Primera Guerra Mundial, ja que es van anar alternant en la seva possessió.

La via ressegueix el marcat esperó, i en la part superior amb un llarg que passa per l'interior de la roca ens deixa al peu de l'últim tram, un diedre de IV+ molt interessant. També es pot optar per sortir per la variant de la dreta per una canal de III ° si no es vol tanta emoció ...

8 d'Agost: MONTE PELMO SENTIERO DI GUERRA DE LUCA- INNERKOFER

Com a última activitat del "stage" es va decidir recórrer aquesta ferrada que tan bona panoràmica té sobre les Tres Cime de Lavaredo, a la qual, a més a més de l'equipament normal per aquest tipus d'ascensions, cal anar proveït de frontal, ja que s'han de creuar grans galeries excavades a la roca en trams sense cap tipus de lluminositat. Encara que l'habitual és iniciar

Tre Cime des de Pelmo (foto: Xavi Díez)

des del refugi Locatelli en direcció sud, nosaltres ho vam fer en direcció oposada acabant en aquest refugi.

A la nit vam acabar amb un bon sopar en una Pizzeria propera al càmping i on vam celebrar la fi d'aquestes jornades.

*Com a darrer comentari, aquesta sortida m'ha servit per comprovar de prop que la publicitat que ens ha bombardejat aquest estiu per part de Servei Català de Trànsit de "un segon pot canviar la teva vida" no és per prendre-se'l en broma, **en un segon va poder canviar totalment el signe de la meva vida.***

Xavi Díez

Civetta (foto: Xavi Díez)

LA DÔME DE NEIGE 4.015 m

8-9-10 d'agost 2010

*Anna Vidal, Anna Navarro, Guillermo Miralles,
Guillem Miralles, Núria Vilamur*

Aquest any ens hem "animat" i aprofitant que érem per la zona i teníem uns dies de bon temps, amb la nostra companya Anna Navarro, l'Anna Vidal la filla d'un bon amic que no va poder venir i el nostre fill Guillem ens vàrem proposar arribar-nos fins al cim de la Dôme, un cim "assequible" per nosaltres.

Com encem a caminar pel sender que mena al refugi Blanc amb una munió de gent, però molts es queden abans i ja no arriben ni al refugi. Arribats al segon refugi, el dels Ecrins, tenim la sorpresa de que no hi ha la gentada que ens havien dit. Ens havien amenaçat amb cordades interminables i corrues de gent que feia feredat. Al vespre el guarda del refu, un paio molt trempat, ens explica a la clientela que s'ha obert una esquerda una mica grossa a uns 3.800 m però que ara ja es pot passar perquè hi han instal·lat una escala. La veritat és que un cop llevats observem que només hi ha les cordades de la gent que ha dormit al refugi i unes dues cordades més que venen del refugi inferior, tot i trobar-nos en plenes vacances d'agost.

(fotos: Miralles - Vilamur)

Comencem a caminar al nostre ritme deixant passar els "tragamilles", sense gaires pauses anem ascendint fins arribar al punt de l'escala que el superem sense problemes i finalment arribem al cim. La vista és magnífica, el dia esplèndid. Compartim aquest moment amb un grup d'eslovacs molt trempats amb els qui acabem tenint impressions político-nacionalistes i que acabem rubricant cantant una ranxera mexicana.

Finalment, i per gaudir encara més de l'excursió, i perquè no dir-ho, per protegir els postres genolls, fem una segona nit al refugi per baixar tranquil·lament fins al cotxe l'endemà.

Miralles - Vilamur

NOU CURS

El passat dia 20 hem començat oficialment el nou curs de la Secció Infantil i Juvenil de l'Agrup.

Es va convocar la primera reunió de pares del curs. Les principals novetats són: La creació d'un nou grup amb el nom de Xerpes i el manteniment de les quotes, però amb canvis de les dates i dels imports de cobrament.

La SIJ ha fet un grup nou per poder organitzar millor les activitats. Per això, hem augmentat el nombre de monitors. Aquests han sortit del grup de juvenils de l'any passat i dels campaments d'estiu que vam organitzar. Això ens dona la possibilitat d'ampliar

l'oferta de places en tots els grups.

Així doncs, ens disposem a iniciar aquest curs amb un munt d'activitats pensades pels més petits, amb la intenció de que adquireixin coneixements per moure's per la muntanya.

Aquest any, mitjançant les diferents seccions, volem augmentar les col·laboracions amb els socis de l'entitat. Aprofitem aquest escrit per agrair el seu suport, sense el qual ens seria molt difícil realitzar les nostres activitats tècniques.

David Ortiz

CALENDARI 2010-11

20	setembre	reunió de pares
16-17	octubre	sortida
20-21	novembre	sortida
18-19	desembre	sortida
10	gener	reunió de pares
22-23	gener	sortida

19-20	febrer	sortida
19-20	març	sortida
4	abril	reunió de pares
9-10	abril	sortida
	maig	azimut
11-12	juny	sortida

Laboratori de Viatges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.
Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82
Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

CURS PER A CONÈIXER ELS OCELLS DE CATALUNYA

Aquest curs constarà de tres conferències i dues sortides:

1ª Conferència: dimecres dia 3 de novembre a les 8 del vespre a l'Agrupació.

1ª Sortida: dissabte i diumenge dies 6 i 7 de novembre, a les Terres de Ponent, descoberta d'ocells esteparis i 2ª conferència.

3ª Conferència: dimecres dia 9 de febrer a l'Agrupació.

2ª Sortida: dissabte dia 12 de febrer, als Aiguamolls de l'Empordà.

L'assistència a les conferències és gratuïta.

Places limitades a **30 persones**

El **preu** de la 1ª sortida és de:

110 € pels socis i 125 € pels no socis

El preu de la 2ª sortida encara s'ha de concretar.

PROGRAMA

1ª conferència: dimecres 3 de novembre a les 8 del vespre a l'Agrupació:

ELS OCELLS DE CATALUNYA

A càrrec de l'ornitòleg Àlex Omedes

1ª sortida:

Dia 6 de novembre del 2010

Terres de Ponent

Sortida amb autocar:

a les **7 del matí** de la Sagrada Família a les 7:15 del Palau Reial de Pedralbes

Esmorzar a la Panadella

(cadascú el seu).

Pels voltants del poble de **La Sentiu** caminada, guiada pel mateix ornitòleg, d'unes 3 hores per a observar els **ocells esteparis**.

Dinar a l'Hotel Terradets i a la tarda conferència sobre els **ocells de muntanya**.

Pensió completa a l'**Hotel Terradets** (sopar i dormir del dia 6 i esmorzar i dinar del dia 7)

Durant el matí del dia 7 farem una caminada per la **Serra de Boumort** amb observació d'ocells.

Després de dinar retorn a Barcelona.

2ª sortida:

Dia 12 de febrer del 2011

Lloc: **Aiguamolls del Empordà**

Objectiu: Observar **ocells aquàtics** amb un ornitòleg.

Cost del viatge amb autocar i dinar preu aproximat 45 € socis i 55 € no socis.

Vocal de totes les sortides Josep Bou tel.687731276

Sou pregats de fer els pagaments a "La Caixa" 2100 3282 66 2200054492.

Indiqueu el vostre nom i la sortida que voleu fer.

ds 2	eqüestre	Sortida a Serrateix, El Viver, Navàs (Miquel Casas, 669 485 422)
ds 2	caiac	Col·laboració a la 1ª Marnaton Garraf-Sitges
ds 2-3	s.e.a.m.	Escalada. Serra Montsant. Margalef
dg 3	cultura	Assistència a la 9ª edició de la Fira del Llibre de Muntanya a Tavertet
dm 5	a.e.c.	Reunió de junta
ds 9	e.r.e.	Avenc de l'Espluga (Sant Llorenç de Munt)
ds 9-12	caiac	Formentera (Illes Balears)
dc 13-27	glacera	Curs nivell II d'escalada en roca
ds 16-17	muntanya	Campament de tardor (Gombrèn)
ds 16-17	infantil	Sortida
ds 16-17	s.e.a.m.	Carlit per les Bulloses (Agustí)
ds 16-17	caiac	Taller de tècniques: Onades i navegació en condicions adverses
dm 19	veterans	Reunió mensual
dm 19	b.t.t.	Conferència: <i>"Pel Caucas amb btt. Armènia i Geòrgia"</i>
ds 23	muntanya	Senderisme: Olot-Mataró. 1ª etapa: Olot-Fageda d'en Jordà-Volcà de Sta. Margarida
ds 23	caiac	Taller de tècniques: Navegació en condicions adverses
ds 23	b.t.t.	De Móra d'Ebre a les Borges Blanques. Fàcil però llarga
ds 30- 1 setembre	caiac	Sortida a determinar. Província d'Alacant

IV Concurs Internacional de fotografia digital de muntanya

MEMORIAL AGUSTÍ TORRENTS I BARRACHINA»

ORGANITZEN: Grup Vi Daurat i esports BALMAT. Amb la col·laboració de l'Agrupació Excursionista "Catalunya" i el Club Excursionista de Gràcia.

Bases a: www.aec.cat ó <http://memorialagustitorrents.blogspot.com>

previsió **novembre**

dm 2	a.e.c.	Reunió de junta
dc 2	cultura	1ª conferència dels ocells. 20 h
ds 6-7	cultura	Sortida a conèixer els ocells per Terres de Ponent
ds 6-7	glacera	Seminari de GPS
ds 6-7	s.e.a.m	Escalada a Vilanova de Meià (Montsec)
dg 7	muntanya	Sortida amb tren: Els Munts (Osona)
dm 9	veterans	Reunió mensual
dg 14	muntanya	Excursió a Sant Sadurní de Gallifa (Pino i Cata)
dc 17	b.t.t.	Conferència: <i>"La corba del Níger amb btt"</i>
ds 20	muntanya	Senderisme: Olot-Mataró. 2ª etapa: Volcà de Sta. Margarida - Les Planes d'Hostoles
ds 20-21	infantil	Sortida
ds 20-21	s.e.a.m	Bastiments (Albert 620 238 795)
ds 20-21	caiac	Sortida a determinar
	caiac	Sessions de taller de tècniques en piscina
dg 27	muntanya	Instal·lació del Pessebre

SECCIÓ DE MUNTANYA

CALENDARI TARDOR

DATA	LLOC	VOCAL
16-17 octubre	Campament de tardor	secció
7 novembre	Sortida amb tren a Els Munts (Osona)	M. Cabanillas
14 novembre	Sant Sadurní de Gallifa	Pino i Cata
27 novembre	Instal·lació del Pessebre	Seccions de l'A.E.C.
12 desembre	Sortida amb tren a la Vall de Sant Daniel (Girona)	M. Cabanillas

CAMPAMENT DE TARDOR

16 i 17 d'octubre de 2010 al Ripollès

Lloc: Càmping Molí Serradell. Carretera de Campdevàdol a Gombrèn

Entorn: Indret als peus del riu Merdàs, rodejat de camps i boscos i que ens permetrà fer activitats esportives i culturals.

Transport: Vehicle particular.

Hora de Trobada: a partir de les 12 hores del dia 16.

PROGRAMA:

Dissabte dia 16

- De 12:00 a 17.- hores arribada i instal·lació de tendes. Dinar cadascú el seu.
- 17 hores.- Acte de benvinguda al Campament.
- 17:30.- Recerca de bolets.
- 20:30.- Sopar cadascú el seu.
- 21:30.- Cremat, coca i xerinxola.

Diumenge dia 17

- 08:00.- Excursió al Coma Ermada i Costa Pubilla. (tornada prevista a les 13 h.)
- 10:00.- Visita cultural al Santuari de Mogrony.

OPCIONAL:

- 1.- Qui ho desitgi podrà anar a visitar les Fonts del Llobregat.
 - 2.- També es pot fer escalada a les parets de Mogrony.
 - 3.- Hi ha possibilitat, si és demana, de fer hípica.
- 14:30.- Dinar de germanor al Restaurant del Molí. Menú per adults i infants a concretar i que ja avisarem

per Newsletter

Equipament: Tenda de campanya, roba d'abric i de recanvi. Àpats per dissabte i esmorzar de diumenge.

HI HA POSSIBILITAT DE DORMIR EN BUNGALOWS.

Preu de l'estada: 28 € els adults i 25 € els infants. (El preu inclou les despeses de la estada al càmping, el dinar de germanor i la coca i cremat).

Inscripcions: a Secretaria de l'AEC, fins el dia 14 d'octubre.

Com arribar-hi: Per la carretera de Vic i Puigcerdà, s'ha d'anar fins Campdevàdol, on a les primeres cases i a l'esquerra hi ha un trencall que va cap a Gombrèn i Castellar de N'Hug. A 4 Km. de Campdevàdol, a l'esquerra, hi ha el Càmping.

Més informació en propers Newsletters.

Vocals:

Jordi Pino i Cata
93.319.06.72 i 685373858
Pep Molinos
93.310.62.97 i 666086052

Reunió per concrecions de darrera hora el dijous dia 14 a l'AEC.

Vols venir amb nosaltres a RJUKAN a escalar en gel? (Noruega)

Del 20 al 27 de FEBRER 2011

Sessions informatives a les 19:30h, els propers dies:

- 29 de setembre a l'Espluga Viva
- 1 d'octubre a l'UEC de Gràcia
- **4 d'octubre a l'Agrupació Excursionista "Catalunya"**
- 5 d'octubre al Foment Excursionista de Barcelona

PEL CAUCAS AMB BTT RUTA PER ARMÈNIA I GEÒRGIA

Passi de fotos d'una ruta que va des de les muntanyes volcàniques del Petit Caucas armeni fins al Gran Caucas axial, a les valls de Svaneti, una de les zones més remotes de Geòrgia, on hi ha el poble més alt d'Europa, Ushguli, que es troba a 2.200 m d'alçada.

Lloc: seu social

Data: dimarts, 19 d'octubre, a les 21:00

Les valls de Svaneti, al Caucas axial

MUNTANYA

SENDERISME

Olot – Volcà de Santa Margarida

Dissabte 23 d'octubre

I niciem l'activitat de senderisme d'aquest curs 2010 – 2011, Olot – Mataró. A La Garrotxa.

Farem una clàssica de senderisme, amb els millors paisatges de tardor, per la Fageda d'en Jordà.

L'objectiu és sortir d'Olot i anar caminant fins assolir el volcà de Santa Margarida, passant per la Fageda d'en Jordà i la fàbrica de iogurts.

La caminada és d'uns 10 Km i 200 metres de desnivell.

Anirem a dinar a sota d'un altra volcà, el Croscat, que el podrem visitar a la tarda després de dinar els qui vulguem estirar les cames.

Hora de sortida amb autocar:

7 del matí a Palau Reial

7:15 Sagrada Família (Provença - Sardenya)

7:30 Fabra i Puig (estació de tren)

Preu:

Socis 36€

Socis online 41€

No socis: 49€ (inclou assegurança individual d'accidents)

Tots aquests preus inclouen el transport amb autocar i dinar.

Cal portar calçat per anar per la muntanya

T'esperem

Grup "Sempre podem"

La fageda d'en Jordà

Saps on és la fageda d'en Jordà?

*Si vas pels volts d'Olot, amunt del pla,
trobaràs un indret verd i pregon
com mai més n'hagis trobat al món:
un verd com d'aigua endins, pregon i clar;
el verd de la fageda d'en Jordà.*

*El caminant, quan entra en aquest lloc,
comença a caminar-hi poc a poc;
compta els seus passos en la gran quietud
s'atura, i no sent res, i està perdut.*

*Li agafa un dolç oblit de tot el món
en el silenci d'aquell lloc pregon,
i no pensa en sortir o hi pensa en va:
és pres de la fageda d'en Jordà,
presoner del silenci i la verdor.*

Oh companyia! Oh deslliurant presó!

Joan Maragall

campament d'estiu a ZURIZA

(fotos: Miquel Rico)

PIC DE PETRETXEMA (2.360 m)

PER ZURIZA

PIRINEUS D'OSCA

Hom comunica que, degut a que cada dia hi ha més gent moltonejada, més lletrats aprofitats i les lleis interpretades com penells, per seguir aquesta ressenya és obligatori dur un mòbil, saber-lo fer anar i saber trucar al telèfon d'emergències 112. També és obligatori dur un mapa que sigui de la regió i una brúixola que sigui per orientar-se a la muntanya. És indispensable saber interpretar i fer anar aquests aparells, talment com s'han d'entendre i conèixer les tècniques d'anar per la muntanya. Aquesta ressenya pas té manteniment.

Agos 2010 (foto: Jordi Pino)

Aquest cim es troba situat a la llarga carena fronterera que separa l'Aragó i Occitània, ja a tocar del país Navarrès, conjunció de fronteres que es produeix al cim proper de la Taula dels Tres Reis. En aquest indret és on els Pirineus atlàntics comencen a guanyar alçada i això es manifesta un pel més al sud, on el cim del Bisaurin, amb 2.670 metres ja dona els primers caires d'alta muntanya.

El cim es força esvelt i separa les aigües de la Garona a través del riu d'Ansebere, a llevant, i un conjunt de rierols que pel nord, sud i ponent, van a parar al riu Veral, que les transporta al riu Aragó i a l'Ebre. Aquest conjunt de rierols, poc definits són conseqüèn-

cia del terreny calcari d'aquest indret, amb moltes dolines, plans i rius sense sortida natural i que configuren les capçaleres de les tant famoses turística-ment valls d'Izaba, Ansó i Hecho.

L'excursió és senzilla, no presenta cap dificultat, té sender marcat en tot el recorregut i tan sols el desnivell a superar, és l'únic inconvenient d'aquesta ruta, però amb l'avantatge de que aquest desnivell se supera de forma molt suau i pràcticament n'hi te n'adones. El cim és un bon mirador de tota la regió. A llevant del cim i separat per uns 10 metres hi ha l'agulla d'Ansebere, un pel més alta que el Petretxema però de gran dificultat d'ascensió.

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir al pla de Zuriza, un indret on hi ha un càmping i un parell de Bordes i es troba situat a la carretera que uneix les viles de Izaba (Navarra) i la d'Ansó (Osca). Per anar a Ansó cal dirigir-se a Puente la Reina, on s'hi arriba des

d'Osca per Ayerbe o per Jaca. També s'hi pot anar des de Pamplona per la carretera que va a Osca.

Un cop a Puente la Reina, ens desviarem cap a Hecho per la carretera que, passat el pont damunt del riu Aragón Sobordan, marca direcció Oza, Lizara, Ansó i Hecho. En arribar a aquesta darrera localitat, cal desviar-se per un altre carretera que surt a l'esquerra, just abans d'entrar al poble, i que porta a Ansó. En aquest poble prenem direcció Zuriza.

En Zuriza donarem la volta al càmping que resta a la nostre esquerra i anirem fins el "Plano de la Casa", un lloc on hi ha un gran refugi i una petita estació d'esquí de fons. Aparcarem davant d'aquest edifici.

RECORREGUT

En resum l'excursió segueix un camí que s'enfila en direcció nord-est cap el collado de Linza i d'aquí segueix cap a llevant fins el cim.

Les referències més importants i horaris aproximats de l'excursió són:

0 minuts.- Plano de la Casa (1355 m). Sortim en pujada per un ampli camí que, molt marcat, deixa el refugi a la nostra esquerra. Ho fem en direcció nord-est, en suau pendent d'herba i prats. El camí, de mica en mica, va

(foto: Miquel Rico)

prenent direcció nord per, de flanc i al final en lleugera baixada, arribar a un gran pla.

45 minuts.- Llano de Linza. (1610 m). Travessem el pla, deixant un petit refugi apartat a la nostra dreta i seguim la suau pujada, de flanc amb la vall de Petretxema a la dreta, i mica en mica anem trobant algunes roques fins que ens atansen al coll.

1 hora i 30 minuts.- Collado de Linza. (1.906 m). Molt ampli i herbat. Pal indicador que assenyalava, cap el nord i de front, el camí a la Mesa de los Tres Reyes. A la dreta, cap a llevant, el camí al Petretxema, cim que ja veiem des d'aquest indret. Seguim la suau pujada, també envoltats de prats i alguna pedra, en principi direcció sud-est, però després voltant cap a llevant. A la nostra esquerra resta la vall i la foia de la Solana. Anem guanyant alçada fins un fort revolt a l'esquerra, ja prop de la carena, i on es veu un coll molt desdibuixat.

1 hora 55 minuts.- Revolt i Coll (2.080 m) Fem el revolt i agafem direcció nord, però tot seguit recuperem la direcció llevant. El camí segueix la suau pujada, seguim per prats i pedres i amb la vall a l'esquerra. Més amunt s'acaba el prat i enfilem una carena pedregosa que suaument ens durà fins el cim.

2 hores i 40 minuts.- Petretxema (2.360 m.) Cim esvelt, molt pedregós, una mica allargassat i amb una petita fita de pedres.

Baixada desfent el camí d'anada.

(foto: Miquel Rico)

HORARI

Pujada que farem en 2 hores i $\frac{3}{4}$ i baixada en prop de dues hores.

DESNIVELL

El desnivell acumulat de tota l'excursió és de 1.080 metres de pujada i 1.080 de baixada.

ÈPOCA

Aquesta ruta es pot fer a peu tot l'any, llevat als mesos d'hivern i primavera on la neu hi és present i molt abundosa. Cal evitar anar-hi al pic de l'estiu per la forta calor que podem passar. Cim molt aconsellable amb esquís per aquesta ruta i que també es pot pujar amb raquetes.

PUNTS D'INTERÈS

Apart de la interessant morfologia del terreny calcari i les seves dolines, des del cim podem contemplar al nord el pic de la "Mesa de los tres Reyes" i la carena fronterera amb Occitània de la part de Belagua.

Allevant ens queda l'Agulla d'Ansebere que ens tapa una mica la vall del mateix nom i una vista fantàstica del Midi d'Oiseau.

Cap al Sud tenim també tots els cims d'aquesta carena fronterera, on hi destaquen el Lاراillé, el Mallo de Acherito i el Castillo de Acher.

Ja cap a ponent veurem la part alta de la ampla vall Ansó, amb el cim del Ezcuarre com a més significatiu.

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima és atlàntic i humit, amb influències mediterrànies continentals, que es manifesten més a les parts baixes i en la cara sud, que és per on es desenvolupa l'excursió. Això fa que a l'hivern es registrin grans nevades i que bona part de l'any la regió estigui envoltada de boires. Terreny de fortes ventades que contrasten amb períodes de forta calma, sobretot a l'estiu. En aquesta estació són habituals les tronades i tempestes. Les temperatures també presenten forts contrastos entre dia i nit.

La vegetació també és de caire alpi i està composta de plantes d'alta muntanya, sobretot grans prats. Pràcticament no hi ha arbres, ni tant sols a les parts baixes.

EQUIPAMENT

Motxilla, barret, ulleres, crema solar i roba d'abric, llevat al pic de l'estiu, on amb roba protectora del vent i de la pluja en tenim prou per fer l'ascensió. L'excursió a peu es aconsellable fer-la amb botes de tresc, inclòs a l'estiu. Cal dur força aigua.

Barcelona, a 09 de setembre de 2010

a s s e g u r a n c e s

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

Tel.: 933 190 672

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

PREMIS A LA QUALITAT DE L'ESPORT FEDERAT CATALÀ

*A finals del mes de maig, a l'Agrup, vàrem rebre
la notificació d'una subvenció important
com a premi a la nostra tasca,
dintre de l'esport federat.*

Aquest premi, instaurat l'any passat, vol donar un segell de qualitat a la tasca de les entitats esportives del nostre país. És la primera vegada que rebem aquest premi i recull l'important creixement de socis que hem fet ens els darrers dos anys i, ara, comencem a recollir els fruits.

Segons la llista publicada d'aquest premi, l'Agrupació Excursionista "Catalunya" estem situats en el lloc 607 de Catalunya sobre 4.768 clubs esportius, i a la ciutat de Barcelona estem situats en un meritori 107 lloc.

En aquest rànking cal tenir present que el Futbol Club Barcelona ocupa el primer lloc i, al darrera, tots els altres clubs d'esports més mediàtics i entregats a l'esport de competició, del que nosaltres no formem part, per això és important el nostre lloc.

Ens han premiat pel nostre creixement, pel fort increment de socis

federats que tenim a les 3 federacions que en aquest moment estem inscrits i, també, per l'augment de socis inscrits a la secció infantil que és el futur de l'entitat.

En fi, per il·lustrar tota aquesta exposició, unes xifres:

A l'any 2008 vàrem tramitar, només a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, 123 llicències. A l'any 2009 vàrem tramitar 160 llicències. I en aquest any 2010, finals de juliol, portem 180 llicències.

Totes aquestes llicències són d'adults. Si afegim a la secció infantil i juvenil hem de sumar en aquest any 62 llicències més, que ens dóna un total a l'any 2010 de 242 llicències. Aquesta xifra representa que més del 40% dels socis estem federats a la FEEC i en aquesta xifra cal afegir les de Piragüisme i Espeleologia.

Equip de Secretaria

EXCURSIÓ A SANT JERONI (1.236 m)

SERRA DE MONTSERRAT

El Juliol 2006 la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya va fer una aposta per donar a conèixer les muntanyes del nostre país i així va néixer el repte dels 100 cims. Es tracta de pujar, sense límits de temps, als cims més emblemàtics de Catalunya, repartits per totes les comarques del nostre país.

El cim de Sant Jeroni n'és un dels escollits.

El cim de Sant Jeroni és el punt més alt de la muntanya de Montserrat. Pic molt emblemàtic, és també un dels principals miradors, per no dir el més important, de tot Catalunya. La seva alçada i la seva ubicació (es troba gaire bé al centre del Principat) li permeten tenir, en dies clars, una vista extraordinària, que fins i tot, en dies molt especials, arriba fins al Puigmajor a l'illa de Mallorca.

La muntanya té diversos accessos, el més conegut, senzill i còmode pels turistes, és el que fa pelegrinatge des del Monestir per Sant Joan. Nosaltres hem escollit una altra ruta força més interessant i no gaire més llarga, que permet pujar-hi per la cara sud, per entre terreny de conglomerat calcari i un magnífic bosc de caire mediterrani i seguint el camí dels Francesos.

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir des de Barcelona cap Igualada per la N-II. Si venim de Lleida haurem de sortir per canviar de direcció a Esparreguera. Agafarem la sortida nº 575 que està anunciada com a via de Serveis

i Collbató. Un cop sortim prendrem la carretera que circula paral·lela a l'autovia i després de 450 metres i de passar 3 restaurants i unes cases, girarem a la dreta per entrar a la urbanització de "Bruc Residencial".

Pujarem per carrer asfaltat (Avinguda Moreneta) i als 50 metres, agafarem el carrer de l'esquerra (Avinguda Can Jorba) fins el final quan el carrer topa amb un bosc. Allí girarem pel carrer de la dreta per anar a "La Vinya Nova". Tot seguit deixarem l'asfalt per entrar en una pista de terra, que en 1,5 quilòmetre ens durà a aquesta casa restaurant.

Tal com arribem a la casa, agafarem una pista a l'esquerra. A 150 metres en deixarem un altre a l'esquerra, entrarem al bosc, passarem un camp d'oliveres a les dues bandes, tornarem a entrar al bosc i tot seguit passarem un altre petit camp d'oliveres a l'esquerra. En 200 metres més arribarem a un petit aparcament per quatre o cinc autos. En total 850 metres des de "La vinya

nova". D'aquí, a la dreta, surt un ample camí no apte per vehicles.

RECORREGUT

A banda i banda del camí hi ha dos pins que tenen unes marques rogenques que ens acompanyaran, a estones barrejades amb altres de color groc, fins pràcticament el cim, on hi pujarem seguint sempre direcció nord.

Les referències més importants son les següents:

0 minuts.- Aparcament (480 m). Seguim el camí en direcció nord, en principi força ample, però de seguida s'estreny i s'apropa a una torrentera sense nom que resta a la nostra esquerra. De sobte el camí gira a la dreta i s'enfila allunyant-se del torrent. Aquí a l'esquerra, travessant el torrent, hi ha un camí amb marques grogues que du a Can Jorba. La vegetació en aquest tram està composta majoritàriament de pi, alzina, arboç i matolls.

10 minuts.- Torrent (520 m). Travessem un petit torrent per entre bosc espès i es comença a veure boix i sabina.

40 minuts.- Coll de Mosset (810 m). Entre les agulles "ajaguda" i "el jardí" i la carena de la Miranda del plecs, per on després hi passarem. Uns 15 metres abans de l'ample coll, el camí es divideix en dos, el nostre que gira a la dreta i pren direcció llevant i el que arriba fins el mateix coll i tot seguit amb marques blanques s'endinsa cap el nord, per tal d'anar a cercar el coll del Migdia. La direcció va variant pels revolts

que fa el camí i l'orografia del terreny. Els pins comencen a flaquejar.

50 minuts.- Carena de la Miranda dels Plecs (895 m). El camí arriba a la carena que a estones seguirem i a estones deixarem un pèl per sobre nostre. Bones vistes sobre les agulles dels "plecs de llibres" i el Montgròs a la nostra esquerra i separades de la nostra carena pel torrent del Migdia. A la nostra dreta resta el torrent dels Bugaders.

1 hora.- Trencall a la dreta (995 m). D'aquí surt un camí que baixant cap al torrent dels Bugaders, du a la carena immediata, anomenada de les Sajolides. Hi ha un rètol, al terra, de color vermell, damunt de la pedra, que indica "Sajo". Es comencen a veure marques grogues.

1 hora i 10 minuts.- Trencall (1.070m). Camí a l'esquerra que hem de deixar. No té marca.

1hora i 20 minuts.- Cruïlla de camins (1.120 m). En mig d'una carena secundària. El de davant i en baixada, du al camí de Sant Joan a Sant Jeroni i té marques blaves i grogues. El de la dreta, amb marques blaves, du a unes agulles i a l'Albarda Castellana. El nostre camí que va cap a l'esquerra, recupera les marques taronges.

1 hora i 25 minuts.- (1.160 m) Enllaç amb el camí de Sant Joan a Sant Jeroni. Aquest camí és ampla i està revestit de ciment. Compte al tornar. Uns metres més amunt trobarem en un pla i amb restes d'edificacions els grèvolts i teix tots arreglerats. Aquí començarem a

pujar els penosos 237 graons de ciment que ens duren fins el cim.

1 hora i 30 minuts. Sant Jeroni (1.236 m). Cim amb dos puntes separades uns 10 metres per un petit coll, on una alzi- na i un grèvol hi conviuen. El cim de l'esquerra disposa de vèrtex geodèsic i de pluviòmetre, el de la dreta per on arribem d'una taula d'orientació i un ampli mirador de disseny.

La baixada es farà pel mateix camí.

HORARI

Fer l'ascensió comporta una hora i mitja de pujada. La baixada es pot fer en una hora.

DESNIVELL

El desnivell total de l'excursió és de 750 metres de pujada i altres 750 de baixada.

ÈPOCA

Qualsevol època de l'any és bona per ascendir per aquesta ruta, llevat a l'estiu per la calor.

PUNTS D'INTERÈS

Les vistes des del cim son extraordinàries i així podrem veure cap al sud

des de la serralada del Montmell fins els Ports de Beseit. Al fons el mar i molts pocs dies a l'any i sempre en extraordinària visibilitat el Puigmajor de Mallorca. A ponent hi ha la serralada del Montsant i la del Montsec (Pallars). En segon terme es distingeix el Turbó i el Cotiella i encara més enllà, es pot reconèixer el Mont Perdut. Davant mateix tot l'Anoia i el Baix Llobregat. Es reconeixent molt fàcilment tots els seus pobles.

Tota la banda Nord l'ocupen les muntanyes pirinenques, des de les Maladetes fins el Canigó. Sota nostre els espadats de les parets de Sant Jeroni i de Diables i més enllà, tots els pobles del Berguedà i del Bages, amb tot el curs del riu Llobregat. A llevant Sant Llorenç de Munt, Montseny, el Corredor, el Montnegre o el Tibidabo.

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima és mediterrani humit. Fred a l'hivern i amb dies de boira i forta calor a l'estiu. La vegetació també és mediterrània. Als mesos d'hivern, alguna esporàdica vegada sol nevar, però és neu que dura hores. Alta humitat i possibilitat de vent a les parts altes.

EQUIPAMENT

L'excursió no presenta cap dificultat, tot i això cal dur motxilla, gorra o barret, ulleres, crema i roba protectora del vent i la humitat. Cal dur calçat de tresc i sobretot aigua. Compte amb l'orientació a la baixada per no errar el camí.

Barcelona a 17 de desembre de 2006

ALTES DEL MES DE SETEMBRE

Txus Tolosa Santiveri	Albert Echeverria Tolosa	Bernat Parera i Berdala
Joan Antón Brich Escoda	Nicolàs Camprubí i Pijuan	Eva Andrés Aguirre
Lluís Brich Soler	Marcel Camprubí i Pijuan	Maria C. Rosa González
Jaume Villar Martínez	Carme Serradell Cussó	Pol Vela Rosa
Teresa Pujol Farré	Inmaculada Olivan Marauri	Anna Rovira Fernández
Ramon Vilana Puig	Lluís Anglada Burniol	Pau Buyreu Rovira
Andrea Echeverria Tolosa	Consuelo Heredero Holgueras	Bernat Buyreu Rovira

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació

Apunta la teva ACTIVITAT

Recordeu-vos d'anotar les vostres activitats al **llibre registre** que tenim a la nostra disposició a l'Agrupació.

El proper any, a la diada del soci, a més del repartiment de les medalles, per activitat, metres i escalades, **sortejarem, entre els participants, material de muntanya** cedit per l'Agrupació i esports Balmat.

LOTERIA DE NADAL

Com cada any l'Agrupació posa a disposició dels seus socis i amics participacions de 2,4 € del número

13.927

Les butlletes les tenim a la venda a Secretaria a 3 €

CAVA

Si algú encara no ha tastat el cava d'enguany (que per cert ha sortit molt bo) que s'espavili que queden només dues caixes.

PAGAMENTS

Es demana que es facin els pagaments de les diverses activitats al compte de l'A.E.C. a "La Caixa": **2100 3282 66 2200054492**.

Important: no oblideu indicar el vostre **nom** i el **concepte**.

PESSEBRE A LA MUNTANYA

Aneu reservant la data del dissabte 27 de novembre per fer-nos companyia i ajudar-nos a instal·lar el Pessebre de l'Agrupació.

Navegant per les cigües de Groenlàndia. Agost 2010 (foto: Esther Nieto)

Campanet a Zuriza (foto: Miquel Rico)

aquesta web et sorprendrà

www.balmat.com

hem trencat esquemes

Tot el material per a esports de muntanya i aventura, totes les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, continuïtat de fotografies, web, revista... Cerca als llocs companyes de viatge per a escalar, fer espeleologia, sentir el cap de setmana... a www.balmat.com

Tel. 934 548 309 · 08011 Barcelona · balmat@balmat.com

1 MODA ROBA TÈCNICA Gran Via C.C. 531 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	2 ESQUÍ TEMPS LLIURE Gran Via C.C. 537 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	3 ACAMPADA Costa d'Urgel, 72 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	4 MUNTANYA TÈCNICA Costa d'Urgel, 76 08011 Barcelona Tel. 934 548 309
--	---	---	---

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat
butlleti@aec.cat

web: www.aec.cat

Edita: AEC

President: Jep Tapias

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez
Impressió: Empòrium

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Manuel Cabanillas, Quim Llop, Miquel Rico, Jordi Pino, Cata, Gasull-Celades, Miralles-Vilamur, Xavier Díez, Miquel Vives, Esther Nieto, David Ortiz, Josep Bou, Pep Molinos, Javier Aznar, Cesc Grau.